

Anatomia humana

ÉS POSSIBLE L'OBLIT A L'ATENCIÓ PRIMÀRIA

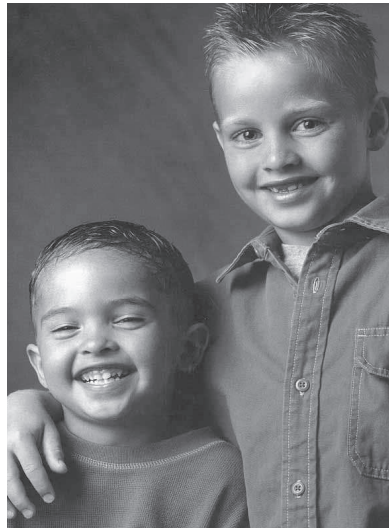
Jorge Bello

Aquesta setmana hem tingut el Dia Nacional de l'Atenció Primària. A l'ambulatori, però, ningú va dir-me res. Tal vegada no ho sabien, tal vegada ja sóc part de l'oblit.

És possible l'oblit en l'Atenció Primària? Vaig sentir que hi havia algú a la sala d'espera, i encara faltava una bona estona per a les 3. Vaig obrir la porta i vaig veure un nen de pell bruna, la motxilla a l'esquena, la mirada plorosa, la mare que em demana atenció mèdica perquè el nen plora de mal d'orella.

❖ LA INFERMERA va donar-li la dosi de l'analgèsic, després vaig veure el nen i de seguida tornava a escoleta. Estic segur que ja no tenia mal d'orella en arribar a classe, i estic segur que en arribar a classe ja no se'n recordava, de nosaltres. Sí que és possible l'oblit en l'Atenció Primària, i és benvingut.

Als ambulatoris d'Espanya hi ha gairebé 35.000 metges amb una situació laboral estable, però aquesta quantitat supera els 47.000 si es consideren els metges interins, eventuais i d'urgències d'Atenció Primària.

Quant m'arribi l'oblit, pagat i ben pagat estaré, perquè en tindrè el calaix ben ple.

Diuen que hi ha prop de 40.000 polítics que són càrrecs de confiança, persones designades per al càrrec públic sense una convocatòria prèvia per escollir-ne el millor, i no els demanen cap

formació.

Quant als pediatres, n'hi ha gairebé 6.500 amb plaça laboral estable, però en haver-hi més places de pediatria que pediatres titulats, hi ha un 25% de places de pediatria a càrrec de la qual hi ha un metge de família o un metge general amb prou solvència en pediatria.

Entre diputats, senadors, parlamentaris autonòmics i alcaldes hi ha més de 10.000 persones que cobren de la butxaca pública. Aquests sí que van ser escollits mitjançant una convocatòria, però a cap dels quals ningú va exigir-los una determinada formació personal o professional per assumir la feina per a la qual són escollits.

L'Organització Mundial de la Salut considera que la plantilla de metges d'Atenció Primària d'Espanya és un personal envellit perquè dos de cada tres professionals tenim més de 46 anys. També afirma que és un personal mal pagat perquè som dels més barats d'Europa.

Cada any, a l'Atenció Primària s'atenen milions de consultes mèdiques, i milions de consultes a urgències d'ambulatori, i totes són ateses amb una persona amb formació professional.

Ara, és possible l'oblit en l'Atenció Primària? En el Dia Nacional de l'Atenció Primària m'hauria agradat que algú me'n digués alguna cosa. Cap al final de la jornada laboral, però, vaig quedar pa-

gat i ben pagat perquè un parell de germans, diferents i alhora semblants, van deixar-me una foto.

No sabien de l'efemèride, o no van dir-me'n res, però van tenir un gest ben valuós, encara que prou sé que només és de valor sensible. Ara, l'oblit no sembla tan probable a l'Atenció Primària. Vull l'oblit de la malaltia, i el record del malalt.

❖ HI HA UNA ALTRA MENA D'OBLIT a l'Atenció Primària. És un oblit colpidor, un oblit que fa mal, un oblit que no l'hem d'oblidar. És el oblit del polític, d'aquell que cobra igual, tant si fa la feina com si no la fa; d'aquell que cobra igual, tant si fa una bona feina com si fa la contrària.

El temps va passant i els polítics deixen ben a la vista que, tot i cobrar el sou, no tenen prou solvència ni personal ni professional per sortir-se'n. D'això tothom en parla, jo no en diré res més. Només diré que les retallades, tan criticades per la contra, encara hi són. Ben poc d'això que van retallar ha tornat enrere. Aquest és un oblit deliberat, fet a posta, no és per tant un oblit.

Res d'això, però, farà que hom deixi de donar-li l'analgèsic al fet que plora. Ben al contrari: farem feines ben fetes! I el dia que sigui oblit, ben pagat estaré perquè de fotos, en tindrè el calaix ben ple.

bello.cat / jordibell@gmail.com

Es racó d'en Cambreta

PROVISIONALITAT

Gustau Juan Benejam

A la fi, tal com ja estava previst, s'ha constatat la dificultat de mesclar l'aigua i l'oli, també en política: el pacte de govern entre PSOE, C's i Podemos no ha arribat dalt, per molt que n'hi hagi que diguin esperar un miracle de darrera hora: els programes de C's i Podemos són massa diferents per mesclar-los, l'aigua i l'oli, ja se sap; per molt que diguin que la política es l'art de fer possible allò impossible.

De fet tothom és ja en precampanya electoral; i les enquestes pronostiquen una baixa participació, que afavoriria el PP, des de l'estratègia de Rajoy de deixar que les coses es podreixin, i C's, que volen donar la imatge que ells són els qui més han volgut el pacte impossible i evitar les noves eleccions.

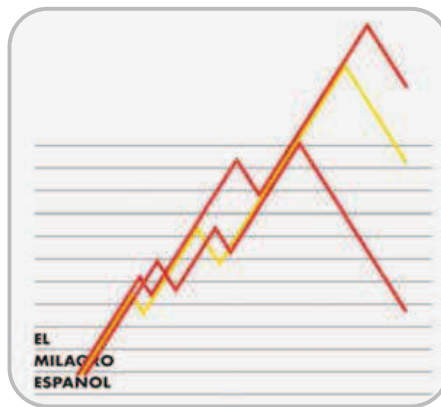
Tanmateix, el partit de Rivera va néixer per aturar l'independentisme català i l'objectiu encara no s'ha aconseguit, com a mínim del tot, per tant, li queda recorregut.

Les actuacions de Podemos a nivell estatal han aixecat més d'un interrogant sobre perspectives de canvi que preconitzava; al partit li falta encara rodatge, sobretot a nivell local i territorial, que és on les agrupacions polítiques solen prendre consistència i coherència, com a mínim les d'esquerra.

❖ RAJOY, amb poca activitat oficial, es dedica més a activitats de partit, pre-electorals, i a esperar mentre segueix oferint el seu govern de concentració amb PSOE, C's, dos partits amb que l'uneix el seu nacionalisme espanyol, la tan sentida unitat d'Espanya que ja sentíem en altres èpoques i que no va arribar a granar mai del tot, en bona part per falta d'intel·ligència política de la monarquia borbònica que, ja des de la seua instauració fa tres-cents anys, no va saber entendre que l'Espanya que van heretar -i en part conquerir- era una mica diferent de la França d'on venia.

La gent està cansada i les perspecti-

ves no són tan bones com les havien pintades: ni la Comissió Europea es creu ja el pretès miracle espanyol: les retallades i les reformes no anaven per tan bon camí o, com a mínim, els resultats són més magres del que exi-

«Ni la Comissió Europea es creu ja el pretès miracle espanyol»

gia Brussel·les que, des de fa mesos, exigeix més. Així ja ningú es creu que la davallada d'imposts de Montoro tenia una base real a l'economia, sinó que de cada vegada s'assembla més a una mesura per amortir la davallada electoral que es preveia, però que, a nivell pràctic, ha agreujat encara més el dèficit públic.

❖ AIXÍ, QUE EL PROPER GOVERN, el que sigui i quan sigui, haurà de fer un nou miracle de la multiplicació dels pans i els peixos; i aquests miracles solen ésser una mica difícils per qui no gaudeix de la divinitat.

Qui ho pagarem, ja es sap, serem sempre els mateixos.

I era al propi ministre Montoro, que mentre rebutjava els pressuposts que li va presentar el conseller català Oriol Junqueras, per previsions irrealistes d'ingressos, li rebentava a les mans el 5% de dèficit públic del 2015; i és clar, que el culpa de les comunitats autònomes sona una mica a excuses de mal pagador.

Al cap i a l fi, a Bèlgica hi van fer molts més mesos que aquí amb govern en funcions, provisional; i a Irlanda les eleccions del passat mes de febrer van deixar un a situació similar a la d'Espanya...

Així que a nivell institucional ens haurem d'acostumar a viure en provisionalitat, com en tants d'altres aspectes de la vida.